

Ölmeyecekmişcesine Yazar Kalem

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Kasım 2024

İrki yoktu bazı şeylerin izafi olsa bile çoğu renk.
Kalburüstü bir hüznün davetiyesi hayli tesirli çayın yanında yenen ek.
Kibar bir reverans şüheda mazinin genlerinde saklı aşk:
Küpeştesi bilinmezin nasıl da revnak
Acılara delalet
Gün yüzlü seyyahta saklı asalet

Kâfidir aslında gün safi sözcüğe mazhar
Huzura biat bir kader
Anlayışın ukdesi anlamsızlık kadar
Uzar da uzar
Ömür

Dik yakalı bir kazak misali
İçine hapsolunası
Dik başlı bir mizacı
Öykündüğü değil elbet ruhunda saklı
Hüzün denen kiracı

Solgun edimler
Muteber vazgeçişler
Hulasası evrenin

Hünkârı kâinatın
Yer gök kaygılı
Aşkın da arazi
Ve işte arazi olmuş yekten gelen duygular
Kırık bir teker
Ulvi bir seferi mizah ki
Ölümlü eş değer her hayal
Ön sözü kayıp bir masal
Sona mahal veren o sakar kalem nasıl da kanar
Kanatır
Yüreği

Karambole giden dün
Kayrasında ömrün
Tekerleme misali
Tek düze değil elbet gün
Ve atlanan her öğün
Şiire özdeş

Yürürlükte nice duygu
Önü kesilesi huşu
Azık ya da Azak
Aza kanaat ettiğin kadar
Azımsanan ruhu
Biçen bir biçerdöver
Ölümün rüştü
İspatlanmış olsa bile
Ölmeyecekmişçesine yazar kalem
Yazgıya riayet ettiği kadar
Alt yazı geçtiği
Öyküsü bitimsiz
Tekkesinde biriken sevinç
İfrata kaçan nice düş
Gerçek kılınsaydı ya keşki